

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในทุกระดับการศึกษาในประเทศไทย เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากที่สุดสำหรับสังคมไทยโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจำเป็นจะต้องรับข่าวสารข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลกโดยตรงและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ซึ่งข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ นั้นเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารทั่วโลก ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงได้เปรียบมากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (เวงพร สมสมัย, 2550) ในระบบการศึกษา การอ่านย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งของนักเรียนที่จะแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป เพราะไม่ว่าจะเรียนรู้ในสาขาวิชาใดก็ต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ทั้งสิ้น (ฟาฎิมาวงศ์เลขา, 2547 : 2) นักเรียนที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพมีแนวโน้มว่าจะเป็นนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (ทัศนพร ประภัสสร 1999 : 12)

สิ่งสำคัญประการหนึ่งในการอ่านคือการรู้คำศัพท์ เพราะการรู้คำศัพท์จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากในประโยคหรือข้อความมีคำศัพท์ที่อยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าผู้อ่านรู้คำศัพท์ก็จะทำให้เข้าใจได้รวดเร็วและคล่องแคล่ว หากไม่รู้คำศัพท์ก็จะทำให้อ่านช้าและผิดพลาดเกิดความยากลำบากในการอ่าน (ประลอง ฤทธิ์น้อย, 2539) การเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ (Bryce อังโน จิตรา ปลัดชัย, 2536 : 10) ในการเรียนภาษาต่างประเทศ การรู้คำศัพท์ที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการรู้ไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศมักจะให้ความสนใจเรื่องคำศัพท์ก่อน หลังจากนั้นก็จะเริ่มนำคำศัพท์เหล่านั้นมาฝึกสร้างประโยค (บำรุง โครัตน์, 2524 : 8) การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการเรียนภาษาแม่ เพราะฉะนั้นในการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ คำศัพท์ของภาษาใหม่จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (Bryce, 1963 : 89) ดังนั้นครูต้องช่วยให้นักเรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์

ให้มากที่สุด เพราะการรู้คำศัพท์มากจะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้มากขึ้น (อุทัย ภิมขันธ์ และ เพ็ญศรี รังสียากุล, 2524 : 3) และการใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน (Durham, 1999 อ้างใน จักริน โพธิ์ทอง, 2545 : 1)

การรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะถ้านักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์แล้วก็จะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทักษะอื่นๆ ด้วย และทำให้คุณภาพในการเรียนภาษาต่ำ (วิภาพรรณ รักษาศิลป์, 2545 : 4) ปัญหาของนักเรียนไทยในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน ส่วนที่เป็นปัญหาที่สำคัญก็คือนักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความรู้ด้านคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร (นันทิกา อนุอมสัทย์ และ บังอร แสงวโรรส, 1981) ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย นักศึกษาไทยมักจะมีปัญหาในเรื่องการหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย (ทัศนพร ประเสริฐ, 1995 : 12) นักศึกษาไทยส่วนมากอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากนักศึกษากังวลเรื่องคำศัพท์ ถึงแม้จะรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกตัวแต่ก็ไม่สามารถแปลความหมายในระดับประโยคได้ (ดวงพร สมสมัย, 2550) และจากการศึกษาปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษสาขาครุศาสตร์ และสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏยะลา พบว่านักศึกษาส่วนมากมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทและการอนุมานความอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก นักศึกษาส่วนมากมีปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ จึงไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ (วิไล อนุสรณ์นการ, 2545)

การเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาอ่านได้เร็วขึ้นโดยไม่สะดุด เพราะไม่ต้องเสียเวลาไปเปิดหาคำศัพท์ในพจนานุกรม ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี มีสมาธิในการอ่านมากขึ้น นักศึกษาจะรู้สึกพึงพอใจในการอ่านมากขึ้น รู้จักและเพิ่มพูนวงคำศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น และสามารถนำคำศัพท์ใหม่ ๆ เหล่านี้ไปใช้ในบริบทที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี โดยการเดาจากคำกลุ่มคำ หรือประโยคที่แวดล้อมคำศัพท์ ที่ไม่มีความหมาย ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายได้จากตัวชี้แนะที่อยู่ในบริบท

การสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ส่วนมากเป็นการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนคือ ครูนำเข้าสู่บทเรียนเร้าความสนใจก่อนแล้วจึงอธิบายเนื้อหา ครูสรุปเนื้อหาที่ได้สอนไปอีกครั้ง หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวน ซึ่งครูจะเฉลยคำตอบให้ภายหลังการสอนโดยวิธีนี้เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Center) ทำให้นักเรียนทุกคน

ไม่มีส่วนร่วมในการเรียน ไม่เข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างสมบูรณ์ ขาดการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความคิดเชิงเหตุผล และครูยังมิได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ขณะสอนครูคิดถึงแต่นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับปานกลาง ไม่ได้คำนึงถึงนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับเก่ง และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับอ่อน ทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งเกิดการเบื่อหน่ายและนักเรียนที่เรียนอ่อนก็มิได้รับความสนใจเท่าที่ควร (พรรณรศมี เสงี่ยมสาร, 2533 : 36 อ้างใน จงกลณี รูปพงษ์, 2536 : 5-6)

สำหรับการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม (Student Teams-Achievement Divisions : STAD) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่คิดค้นและพัฒนาโดย โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin) เป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Center) ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการที่น่าสนใจที่จะนำมาใช้ใบเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งยึดหลักในการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนนำเสนอจบที่เรื่องทั้งชั้น หลังจากนั้นผู้สอนจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน และต่ำ 1 คน โดยให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อสอนจบแล้วทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล มีการคิดคะแนนพื้นฐานและคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนเพื่อนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม จัดอันดับผลงานจากคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม หากกลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ จะได้รับรางวัลและการประกาศยกย่อง (Slavin, 1990)

การสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมนี้เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีนี้ทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาสภาพการเรียนที่มีการแข่งขันที่ไม่เป็นการช่วยเหลือกัน อันเป็นผลให้เกิดช่องว่างของนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนมากขึ้น (พรรณรศมี เสงี่ยมสาร, 2533 : 36 อ้างใน จงกลณี รูปพงษ์, 2536 : 5-6 และ Johnson and Johnson, 1991) การร่วมมือของกลุ่มและการช่วยเหลือกันทำงานนี้สามารถหล่อหลอมพฤติกรรมตลอดจนทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2529 : 152 และ Johnson, Johnson and Holubec, 1986) ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่นในกลุ่ม ซึ่งการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้นั้นมีความจำเป็นสำหรับการทำงานในปัจจุบัน นอกจากนั้นการเรียนแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมยังช่วยส่งเสริมทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนให้เพิ่มขึ้น ช่วยให้ผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนและทำให้จดจำและเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดี (Dishon and O'Leary, 1984) ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนยังได้รับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถนำเทคนิคในการเรียนแบบประสบ

ความสำเร็จเป็นทีมไปใช้ในการเรียนของตนเองนอกเหนือจากการเรียนโดยการฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียว (McKeachie, 1986)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมกับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย และศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม กับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย
3. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เพื่อนำผลจากการทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อนำผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม กับนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยายมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม สูงกว่านักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมดีกว่านักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

3. ทัศนคติต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมอยู่ในระดับดีมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 34 หมู่เรียน จำนวนทั้งสิ้น 2,040 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 หมู่เรียน กลุ่มทดลองจำนวน 48 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 47 คน รวม 95 คน

เนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองคือ การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท (Guessing the Meaning from Context Clues) ซึ่งเป็นเนื้อหาหน่วยที่ 3 ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จัดทำโดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิธีในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้วิธีในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท 7 วิธี ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102 English for Communication and Study Skills) ของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังนี้

1. การใช้คำจำกัดความ หรือนิยาม (Definition)
2. การใช้การกล่าวซ้ำ (Restatement)
3. การยกตัวอย่าง (Examples)
4. การใช้ข้อความแสดงเหตุและผล (Cause and Effect)
5. การใช้ข้อความที่แสดงความขัดแย้งกัน (Contrast)
6. การใช้วลี หรือประโยคขยายความ (Modifiers)
7. การใช้ประโยคหรือย่อหน้าประกอบ (Sentences and Paragraphs)

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ซึ่งจำแนกได้เป็น

1.1 วิธีสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

1.2 วิธีสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2. ตัวแปรตาม คือ

2.1 เกล็ดฤทธิ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2.2 ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่สอน โดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม และนักศึกษาที่สอนรูปแบบการสอนแบบบรรยาย

2.3 ทักษะต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีมของนักศึกษาที่สอนรูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม (Student Teams-Achievement Divisions : STAD) หมายถึง การสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ซึ่งยึดหลักในการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น หลังจากนั้นผู้สอนจะแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน โดยให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อสอนจบแล้วทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล มีการคิดคะแนนพื้นฐานและคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนเพื่อนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม คัดเลือกผลงานจากคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม หากกลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ จะได้รับรางวัลและการประกาศยกย่อง

การสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย หมายถึง การสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยผู้สอนพูด บอกเล่า หรืออธิบายวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทภาษาอังกฤษให้นักศึกษาฟัง นักศึกษาจะรับฟัง คิดตาม วิเคราะห์ จดจำเนื้อหาสาระ เจาะบันทึก และซักถามเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด เมื่อสอนจบแล้วทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล

ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน หมายถึง คะแนนจากการเลือกความหมายของคำศัพท์ที่ถูกต้องได้ โดยอาศัยความรู้จากกลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยวัดจากจำนวนข้อที่นักศึกษาตอบถูกในแบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

บริบท หมายถึง คำกลุ่มคำ ข้อความ คำจำกัดความ นิยาม การกล่าวซ้ำ การยกตัวอย่าง ข้อความแสดงเหตุและผล ข้อความที่แสดงความขัดแย้ง วลี ประโยค หรือย่อหน้าประกอบ ซึ่งอยู่ล้อมรอบคำศัพท์ยาก อันจะมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถเดาคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายได้

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความเห็น ความรู้สึก ท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ทัศนคติต่อการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม หมายถึง ความเห็น ความรู้สึก ทำที่ของนักศึกษาที่มีต่อการสอนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทโดยใช้รูปแบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ (ENG 0102) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551